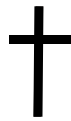

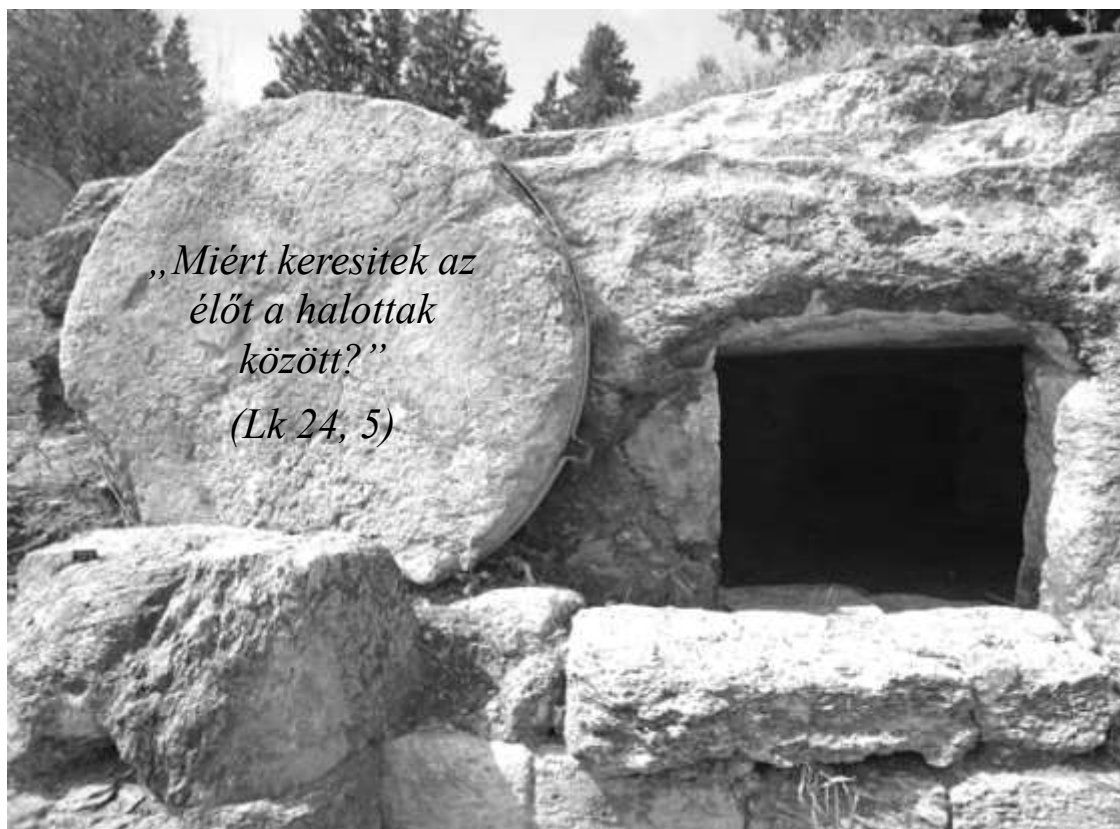
L É P C S Ó K

XIII. évfolyam 3. 4. szám

2013. március 3.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

A tartalomból: „Maradj velünk, Urunk, mert esteledik”

A fura öreg legendája

A legrövidebb ima

Jézust keresztre feszítik

Találkoztam Istennel

A gyermek a család tünethordozója

Szentmise szándékok március hónapban

1.		<i>Lelkigyakorlat</i>	(18.00)
2.	+Rozmüller István és neje +Rozmüller Istvánné 1. évf.	<i>Lelkigyakorlat</i>	(18.00)
3.	+Fogd József, +Szülők és +Testvérek	<i>Lelkigyakorlat</i>	(8.00)
	+Rapavi Mihály és +Szülei és +Hozzátartozók		(11.00)
			(18.00)
4.	A Zsiák és a Budavári +szülők és +Gyermekeik		
5.			
6.	Hálából születésnapon		
7.	+Ohád János		
8.	+Zoltán		
9.	+Rémi szülők, és +Gyermekeik		
10.	+Berta Mihályné Pecsényiczki Teréz, +Férje és összes +Hozzátartozó		(8.00)
			(11.00)
	+Gróf Mihály, +Neje, és összes +Hozzátartozóik		(18.00)
11.			
12.	A Szűzanya tiszteletére		
13.	Hálából		
14.	+Nagy István, +Fia és a család élő Hozzátartozói		
15.	+Szikszai József, +József fia, +Ildikó unokája		
16.	+Szabó István, +Neje, +Szülei és +Hozzátartozóik		
17.	+Nagyszülők		(8.00)
	+Dósa József, +Neje és +Unokája/ +Szülők, +Testvérek és összes +Hozzátart.		(11.00)
	+Brancs Mihály és neje +Barka Anna		(18.00)
18.			
19.	+Burik József, +Felesége és +László fiuk		
20.			
21.	+Baran József		
22.	A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért		
23.	+Varga János, +Neje és összes +Hozzátartozó		
24.	+Paulovics István, neje +Stógl Anna, gyermekeik +Klára, +István, +Károly		(8.00)
			(11.00)
	+ifj. Zsemle Mihály, +Szülei és +Nagyszülők		(18.00)
25.			
26.	+Szülők, +Nagyszülők és összes +Hozzátartozó		
27.	+Heik István, +Neje és összes +Hozzátartozó		
28.	+Gyulai Ferenc, +Felesége Varga Margit, +Ferenc és Gábor fiaik és a Gyulai és a Varga +Szülők <i>Szentmise az Utolsó Vacsora emlékére - Szentségimádás</i>		
29.	<i>Nagypéntek - szertartások</i>		(18.00)
30.	<i>Nagyszombat - Vigília szentmise, körmenet</i>		(18.00)
31.	<i>Az egyházközség márciusban +Hívei</i>		(8.00)
			(11.00)
			(18.00)

Gondolatébresztő...

„Maradj velünk, Urunk, mert esteledik”

Minden szentmise csúcspontján az átváltoztatás szavai után felkiáltunk: „Halálokat hirdetjük, Urunk, és hittel valljuk feltámadásodat, amíg el nem jössz!” Az Eucharisztia és Krisztus föltámadása, valamint a mi feltámadásunk szoros kapcsolatban áll egymással.

„Maradj velünk, Urunk, mert esteledik.” A feltámadás napjának estéjén az Emmausz felé tartó két tanítvány is ezzel a meghívással fordult a Zarándokhoz, aki az úton csatlakozott hozzájuk. Szomorú gondolatokkal telve nem is képzeltek, hogy ez az ismeretlen éppen az ő Mesterük, de már feltámadottan.

A szívükben mindenesetre valami „lángolást” éreztek, miközben Ő beszélt hozzájuk és „magyarázta” az írásokat. Az Ige világossága feloldotta szívük keménységét és „megnyitotta a szemüket”. A sötétedő estében és a lelküket betöltő sötétségben ez a Zarándok egy fény-sugár volt, aki fölkeltette reményüket és megnyitotta

lelküket, hogy a teljes világosságra vágyódjanak. „Maradj velünk” – kérlelték. És Ő engedett a kérésnek. Röviddel ezután Jézus eltűnt előlük, de a Mester „ott maradt” a kenyér színe alatt, melynek megtörésekor megnyílt a szemük. Az elbeszélés, amely elmondja a feltámadott Jézus megjelenését az emmauszi tanítványoknak, segít abban, hogy figyelmünk középpontjába az eucharisztikus misztériumnak azt az első szempontját állítsuk, amelynek mindig jelen kell lennie Isten népe áhítatában: az Eucharisztia a világosság misztériuma!

Milyen értelemben állítható ez, és mi következik belőle a keresztyén lelkiség és élet számára? Jézus azt mondta magáról, hogy Ő a „világ világossága” (Jn 8,12), és ezt életének két nagy eseménye, a színeváltozás és a feltámadás nyilvánvalóvá tette, mert bennük felragyogott isteni dicsősége. Az Eucharishtiában viszont Krisztus dicsősége el van fátyolozva. Az Oltáriszentség a legkiemelkedőbb módon „a hit misztériuma”. Az Eucharisztia mindeneke előtt azért világosság, mert az Eucharisztia liturgiáját minden szentmisében megelőzi Isten Igéjének liturgiája, és a két „asztal”, tudniillik az Ige és a kenyér asztala egységet alkot. Ez az összetartozás mutatkozik a János-evangélium eucharisztikus beszédében, amelyben Jézus a tanítás után áttér az Eucharisztia magyarázatára. „Az én Testem valóban étel, és az én Vérem valóban ital.” (Jn 6,55) Tudjuk, hogy e kijelentés a hallgatók nagy részében krízist okozott, és arra indította Pétert, hogy az apostolok és minden idők Egyháza szószólójaként ki mondja: „Uram, kihez menjünk? Az örök élet igéi nálad vannak.” (Jn 6,68) Az emmauszi tanítványok történetében maga Krisztus mutatja meg „Mózesen kezdve az összes prófétánál”, hogyan beszélt „az összes írás” személye misztériumáról. Szavai meggyújtották a tanítványok szívét, megszabadították őket a szomorúság és a reménytelenség árnyaitól, és felkeltették bennük a vágyat, hogy vele maradhassanak: „Maradj velünk, Urunk!”

Jelentősegteljes, hogy az emmauszi tanítványok, miután az Úr szavai megfelelően felkészítették őket, az asztalnál, a „kenyértörés” egyszerű gesztusában ismerték fel Őt. A jelek csak akkor „beszélnek”, ha az értelem megvilágosult és a szív lángol.

Kétségtelen, hogy az Eucharisztia legszembetűnőbb vonása a lakoma. Ez a tulajdonság jól kifejezi azt a közösséget, melyet Isten akar létrehozni velünk, s melyet egymás között kell megvalósítanunk. Semmiképpen nem szabad azonban megfeledkezni arról, hogy az eucha-

risztikus lakomának mélységes és elsődleges értelme az áldozat. Ugyanakkor, miközben megjeleníti a múltat, az Eucharisztia a történelem végére, Krisztus második eljövetelére irányítja figyelmünket. Az Eucharisztia ezek a tulajdonságai kapcsolódnak a hitünket leginkább próbára tevő titokhoz, Krisztus valóságos jelenlétéhez az Oltáriszentségben. Az Egyház egész hagyományával összhangban hisszük, hogy az eucharisztikus színek alatt Krisztus valóságosan jelen van.

Az emmauszi tanítványok kérésére, hogy „velük” maradjon, Jézus egy sokkal nagyobb ajándékkal válaszolt: az Eucharisztia szentségével megtalálta annak módját, hogy „bennük” maradjon. Az Eucharisztia vétele azt jelenti, hogy mélységes közösségre lépünk Jézussal. „Maradjatok bennem és én tibennetek.” (Jn 15,4)

E bensőséges és kölcsönös egymásban „maradás” lehetővé teszi, hogy elővételezzük a mennyországot a földön. Ezt a különleges bensőséget, amely az eucharisztikus közösségben valósul meg, nem lehet megfelelő módon érteni, sem teljesen megélni az Egyházon kívül. Minden szentmisében felhívást kapunk arra, hogy ahhoz az eszményi közösséghez mérjük magunkat, amelyet Az apostolok cselekedetei a mindenkor Egyház mintájaként ír le. „Állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében a kenyértörésben és az imádságban.” (ApCsel 2,42-47)

A két emmauszi tanítvány, miután felismerte az Urat, „még abban az órában útra kelt” (Lk 24,33), mert közölni akarták, amit láttak és hallottak. Ha valóban találkozunk a Feltámadottal, amikor testével és vérével táplálkozunk, képtelenek vagyunk csak maguknak megtartani a tapasztalt örömet. A szentáldozásban egyre inkább elmélyülő találkozás Krisztussal az Egyházban és minden keresztyénben felébreszti a tanúságtétel és az evangelizálás sürgető érzését. Az elbocsátás minden szentmise végén megbízás, amely arra készteti a keresztyén embert, hogy vállalja az evangélium terjesztését és a társadalom keresztyén szellemiséggel való betöltését.

Most, a Hit Évében a keresztyéneknek feladatuk, hogy határozottabban tanúskodjanak Isten e világi jelenlétéről. Ne féljünk beszélni Istenről és emelt fővel hordozni a hit jeleit. Ezen az alapon bizonyulnak majd hitelesnek eucharisztikusünnepléseink. (Barsi B.)

Egyházmegyei Eucharisztikus Kongresszus

Vác 2013. Május 10–11.

Kérjük, imádkozzon ha lehet minden nap a kongresszus lelkeket átformáló sikeréért. Az ima módja lehet egyéni, saját szavakkal, és lehet az itt közreadott ima mindennapi elmondásával. Kérjük ha lehet minden szentmise végén imádkozzanak ezért a szándékért!

Jézus Krisztus, Királyok Királya! Te úgy tartottad jónak, hogy közöttünk maradjál az idők végezetéig az eucharisztikus színek alatt az Oltáriszentségben. Ezen jelenléd mélyebb tisztelete érdekében szerveződik 2013-ra az Eucharisztikus Kongresszus. Kérjük, áraszd bőségesen kegyelmedet a szervezőkre és a lélekben készülőkre, hogy minél többen és minél mélyebben át tudjuk érezni valós jelenlétet az Eucharishtiában. Add kegyelmedet, hogy a Konferencia a Szentháromságos egy Isten dicsőségét erősíthesse szívünkben, lelkünkben, aki él és uralkodik mindörökkön örökké! Amen

***Az egyházközség hívei, - közel száz fő részvételével -
február 2-án tartották a VI. Egyházközségi „Farsangi
vigadalom együtt, egymásért”estet a Vis Vitalis
Medical Wellness Hotelben.***

A fura öreg legendája

Egy vidéki város kórházának idős-
otthonában elhunyt egy idős férfi.
Mindenki azt gondolta, semmi érté-
keset nem hagyott maga után.
Később, amikor az ápolók csekély-
ke hagyatékát átnézték, az alábbi
verset találták. Az öregembernek az
utókor számára hagyott egyetlen
öröksége azóta bejárja a világot.

Jusson eszedbe ez a vers, amikor
legközelebb idős emberrel találko-
zol, akit anélkül söpörnél félre,
hogy észrevennéd rejtőző, fiatal lel-
két. Egy nap valamennyien ilyenek
leszünk!

A legjobb, legszebb dolgokat a vilá-
gon se nem láthatjuk, se nem érint-
hetjük meg... a szívünkben kell
éreznünk őket!

Kinek gondoltok, amikor rám néztek?
Mit láttok? Kit láttok, nővérek?
Egy fura öreget, nem annyira bölcset,
Mit lát, mit csinál – ő nem is tudja már.
Elejti a falatot. Ha hangosan szóltok,
Hogy „Próbálja meg!” – választ sem kaptok.
Hogy ti ott vagytok, mintha neki fel se tűnne,
Eltűnik mindig a zoknija, cipője...
Kényetekre-kedvetekre átadja önmagát,
Fürdetés, etetés tölti ki a napját.
Ezt gondoljátok? És ezt látjátok?
Szemetek nyissátok: hisz’ ez nem én vagyok!
Megmondom, ki vagyok: ki csendben meghúzódva
Megteszem, eszem is, mint a nővér mondja...
Apámnak, anyámnak kicsi fiacskája,
Szerető fészkében egyik fiókája.
Szárnyra kelő kamasz, jövő álmodója,
Szerelmes társának boldog bevárója.
Húszéves vőlegény: szívem nagyot ugrik
Esküem emlékére, mit tartanom illik.
Huszonöt évemmel, magam is apaként
Őrzöm kicsinyeim boldog otthon keblén.
Harmincéves férfi: ó de gyorsan nőnek!
Téphetetlen szálak minket összefűznek.
Negyven lettem: kirepültek, üres már a fészek,
De marad a párom, így nem hullanak könnyek.
Ötven éves lábaimnál kisbabák játszódnak,
Nagyszülők lettünk már, unokáink vannak.
Majd sötétség jő rám: feleségem meghalt.
Jövőm eddig fény volt, mit most a rém felfalt.
Gyermekeim most már nélkülem megállnak.
Múlt szeretet jár át, évek, mik elszálltak.
Most már öreg vagyok. Kemény a természet.
Az idős ember vicces. Vicc csak az enyészet.
A test, a kellem, erő széthullik, elillan,
Kő maradt, ahol rég mondták: a szívem van.
Ám az éltes testben ott belül fiatal
Vagyok még. Tépett szívem duzzad:
A múlt sok örömet és fájdalmat visszaad.
Újraélem szerelmünket, hosszú életünket,
Túlságosan gyorsan elszállt éveinket.
Elfogadom szépen, hogy minden elmúlik.
Nyisd hát ki a szemed, láss túl azon, mi vén:
Nézz csak meg közelről: hát EZ vagyok én!!
(Ford. Barsi Boglárka)

Dr. Arbanász Zoltán: A legrövidebb ima

Egy órája sincs, hogy újból átnyálaztam a tájanatómiát, a Littmann-féle Sebészeti műtéttant. Memorizáltam a régió képleteit, hogy mit szabad és mit nem. Érdekeselek a tájanatómia atlaszok. Az artériák pirosak, a vénák kékek, az idegek sárgák, az inak fehérek. Ráadásul mindegyikhez egy parányi fekete nyílveaszó tart, a képlet pontos anatómiai nevével. Hát? Persze, így könnyű! - s majdnem nevetek.

A valóság egészen más, az állandó szívás és törlés ellenére alig látunk a vérmaszattól, s semmi sem emlékeztet az atlaszban látottakra. A kendők által szabadon hagyott kis négyzet semmilyen tájékozódási pontot sem nyújt. Egyedül az anesthesiológus kolléga helye biztos, többnyire a beteg feji végénél ül vagy áll. Isten kezében vagyunk, a beteg és a személyzet egyaránt...

A bevonuláskor nem szólnak fanfárok, csak néhány készülék zümmögése jelzi, hogy működésre kész. Kölcsönösen köszöntjük egymást.

A beteg 75 feletti, az elképzelhető összes betegség birtokában. Váratlanul szólal meg:

- Mielőtt elaludnék, szeretnék imádkozni! Lehet?

- Persze, csak tessék! - mondom bosszúsan.

- Köszönöm, fiam - s belekezd csendesen.

- Domine!.....Ámen! - mondja e két szót.

- Csak ennyi? - kérdezem meglepetten.

- Csak ennyi.

- Uram!.....Úgy legyen!

- Igen, fiam. Ez minden. E két szó közöttieket az Úr úgyis tudja. Tudja, hogy mit mondanék, mit kérnék. Én nem kérek magamnak semmit, de elfogadom, amit Tőle kapok. Tudom, ma Ő vezeti a doktor urak kezét, így nem hibázhatnak.

Mereven állunk, feltartott kézzel.

Talán csak a maszkok mögötti szemüvegek csillognak fényesebben, mint korábban.

- Lehet még egy kérésem?

- Igen, természetesen. - de már nem vagyok bosszús a késés miatt.

Életem legrövidebb, és leginkább hittel teli imáját hallottam egy perce.

Gondolatban még kitöltöm a két szó közötti helyet.

- Szeretném elénekelni a legszebb énekünket, ha még tudom, mert nagyon álmosodom. S, ekkor remegő, halk hangon belekezd a 42. zsoltár első sorába:

- Mint a szép híves patakra, a szarvas kívánczik,...

A következő sortól az egyik műtősnő csatlakozik:

- Lelkem úgy óhajt Uramra, és hozzá fohászkodik...

A versszakot már öten fejezzük be:

- Tehozzád én Istenem, szomjúhozik én lelkem.

Vajon színed eleiben mikor jutok, élő Isten?

Egy mély sóhajjal álomba merül a néni.

- Törlést kérek! A szemüvegemre.

Még várok egy percet, hogy összeszedjem magam.

- Ha Isten velünk... Kezdhettük!... Kérem intubálni!

A KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

Jézust keresztre feszítik**I. Jézus pere****A zsidó hatóságok megosztottsága Jézussal szemben**

Jeruzsálem hatóságának tagjai között a farizeus Nikodémust (vö. Jn 7,50) találjuk, vagy a tekintélyes arimateai Józsefet, akik titokban Jézus tanítványai voltak (vö. Jn 19,38-39). Jézussal kapcsolatban már régen viszály volt közöttük (vö. Jn 9,16-17; 10,19-21), olyannyira, hogy szenvedésének előestéjén Szent János azt állíthatja, hogy „sokan hittek benne”, bármennyire is elégtelenül [Jn 12,42]. Ebben nincs semmi meglepő, ha figyelembe vesszük, hogy Pünkösöd másnapján „még a papok közül, akik a farizeusok felekezetéből lettek hívővé, néhányan” [ApCsel 15,5] olyannyira, hogy Szent Jakab azt mondhatta Szent Pálnak: „hány ezren vannak a zsidók közt, akik megtértek, de azért buzgón tartják a Törvényt”

Jeruzsálem vallási vezetői nem voltak egy véleményen a tekintetben, milyen magatartást tanúsítsanak Jézussal szemben (vö. Jn 9,16; 10,19). A farizeusok kiátkozással fenyegettek követőit (vö. Jn 9,22). Kaifás főpap azoknak, akik féltek, hogy „mindnyájan hinni fognak benne, aztán jönnek a rómaiak és elpusztítják szentélyünket és népünket is” [Jn 11,48] azt ajánlotta, hogy „jobb, ha egy ember hal meg a népért, mintsem az egész nép elpusztuljon” [Jn 11,49-50]. A főtanács Jézust Isten-káromlóként „méltónak ítélte a halálra” (Mt 26,66, vö. Jn 18,31), de mivel elvesztette a jogot, hogy maga végeztesse ki, kiszolgáltatta a rómaiaknak. Jézust politikai felforgatással (vö. Lk 23,2) vádolták, mely hasonlóná tette őt Barabáshoz, akit „lázaadással” vádoltak [Lk 23,19]. Politikai fenyegetésekkel vették rá a főpapok Pilátust, hogy Jézust halálra ítélje (vö. Jn 19,12.15.21).

Jézus haláláért a zsidókat nem terheli kollektív felelősség

Jézus elítélésének történelmi bonyolultságát tekintve, amely az evangéliumi elbeszélésekből is kitűnik, a manipulált tömeg kiáltozásai (vö. Mk 15,11), és az általános szemrehányás ellenére: amelyet a Pünkösöd utáni megtérésre vonatkozó felhívások tartalmaznak (vö. ApCsel 2,23; 3,13-14; 4,10; 5,30; 7,52) a felelősséget nem tulajdoníthatjuk a jeruzsálemi zsidók egészének. Amikor Jézusa kereszten megbocsátott (vö: Lk 23,34) és őt követően Péter is, a magyarázatot a jeruzsálemi zsidók és vezetőik „tudatlanságában” [ApCsel 3,17] jelölte meg. Még kevésbé terjeszthető ki a felelősség az időben és térben élő többi zsidóra a nép azon kiáltása alapján, hogy „Vére rajtunk és fiainkon!” [Mt 27,25], amely egy igazolási formula (vö. ApCsel 5,28; 18,6).

Ezért jelentette ki a II. Vatikáni zsinat: „Kétségtelen, hogy a zsidó hatóságok és párthíveik Krisztus halálát követelték: mégsem lehet megkülönböztetés nélkül minden akkori zsidónak, vagy éppen a mai zsidóságnak rovására írni azt, amit Ővele kínszenvedésekor műveltek. ... mégsem szabad úgy szólni a zsidókról, mintha kárhozatra szánta, vagy megátkozta volna őket Isten, és mintha ez a Szentírásból következne.” (13. NA 4)

Krisztus kínszenvedését minden bűnös előidézte

Tanítóhivatalának és szentjeinek tanúságában az Egyház sosem felejtette el, hogy „maguk a bűnösök voltak okozói és mintegy szerzői mindannak a szenvedésnek, amelyet az isteni Megváltó elviselt” (Római Katekizmus 1,5,11; vö. Zsid 12,3). Figyelembe véve, hogy bűneink magát Krisztust sértik (vö. Mt 23,45; ApCsel 9,4-5), az Egyház habozás nélkül a keresz-

tényeknek tulajdonítja a legkomolyabb felelősséget Jézus kinszenvedése miatt, azt a felelősséget, amelyet túl gyakran egyedül a zsidóknak tulajdonítottak.

Bűnösöknek kell tartanunk e szörnyű vétségben mindazokat, akik folyton visszaesnek a bűnbe. Mert bűneink miatt szenvedte el Urunk, Jézus Krisztus a kereszthalált, bizonyára azok miatt, akik kicsapongásba és gonoszságba merülnek, „Hiszen ha rajta áll, újra keresztre feszíti Isten Fiát és csúfot űz belőle.” [Zsid 6,6] és el kell ismerni, hogy ebben a mi vétségünk nagyobb, mint a zsidóké. Hiszen az apostol tanúsága szerint ők, „ha felismerték volna, nem feszítik keresztre a dicsőség Urát” [1Kor 2,8]. Ezzel szemben mi valljuk, hogy ismerjük Őt. És amikor tetteinkkel tagadjuk, valamilyen módon ráemeljük gyilkos kezünket (Római Katekizmus 1,5,11; vö. Zsolt 2,1-2).

És nem a démonok feszítették keresztre: te vagy az, aki velük együtt keresztre feszítetted, és ma is keresztre feszítetted, örömet lelve a kicsapongásban és a bűnben (Assisi Szt. Ferenc).

II. Krisztus megváltó halála az isteni üdvösségtervben „Jézus kiszolgáltatása Isten végleges terve szerint”

Jézus erőszakos halála nem az események szerencsétlen egybeeséséből adódó véletlen műve volt. Isten tervének misztériumához tartozik, amit Szent Péter a jeruzsálemi zsidóknak első beszédében, Pünkösdkor elmondott: „Ezt az embert az Isten elhatározott terve szerint kiszolgáltatották.” [ApCsel 2,23]. Ez a bibliai nyelv nem jelenti azt, hogy azok, akik „kiszolgáltatottak” [ApCsel 3,13], csupán Isten előre megírt forgatókönyvének passzív végrehajtói voltak. Istennél az idő minden mozzanata a maga aktualitásában van jelen. Megalkotja tehát az „előre elrendelés” örök tervét, beleszámítva minden ember szabad választását az általa kínált kegyelemre: „Mert valóban összefogott ebben a városban Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izrael népével (vö. Zsolt 2,1-2) fölkent szolgád, Jézus ellen, hogy végrehajtsák azt, amit hatalmad és akaratod előre elhatározott.” [ApCsel 4,27-28]. Isten engedte a vakságukból eredő cselekedeteket (vö. Mt 26,54; Jn 18,36; 19,11), hogy bevégezhesse üdvözítő tervét (vö. ApCsel 3,17-18).

„Meghalt bűneinkért az Írások szerint”

Ezt az „igazságos szolga” (Iz 53,11; vö. ApCsel 3,14) halálra adásán át megnyilvánuló isteni üdvösségtervet előre megjövendölte az Írás az általános megváltásnak titkaként, amely kiszabadítja az embert a bűn rabságából (vö. Iz 53,1 I-12; Jn 8,34-36). Szent Pál nyilvánosan hirdeti hitvallásában, amelyről azt állítja, hogy „kaptam” [1Kor 15,3]: „Krisztus meghalt bűneinkért az Írás szerint” (uo. vö. még ApCsel 3,18; 7,52; 13,29; 26,22-23). Jézus megváltó halála beteljesítette a szenvedő szolgáról szóló jövendölést (vö. Iz 53,7-8 és ApCsel 8,21-35). Maga Jézus életének és halálának értelmét a szenvedő szolga képével (vö. Mt 20,28) világította meg. Feltámadása után az írásoknak ezt a magyarázatát adta az emmauszi tanítványoknak (vö. Lk 24,25-27), majd maguknak az apostoloknak (vö. Lk 24,44-45).

„Isten értünk bűnné tette”

Ennek következtében Szent Péter az apostoli hitvallást az üdvösség isteni tervében így fogalmazta meg: „nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból, hanem Krisztusnak, a hibátlan és egészen tiszta báránynak a drága vére árán. Ő előre, már a világ teremtése előtt kiválasztatott, de csak az utolsó időkben jelent meg miattatok.” [1Pt 1,18-20]. Az eredeti bűn következtében az embe-

ri bűnök büntetése a halál (vö. Róm 5,12; 1Kor 15,56). Azáltal, hogy Isten saját Fiát is rab-szolgasorba (vö. Fil 2,7), azaz a bukott és a bűn következtében halálra szánt emberség álla-potába küldte (vö. Róm 8,3), „azt aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy általa Isten igazságossága legyünk." [2Kor 5,21].

Jézus nem ismerte a büntetést, mivel Ő sohasem vétkezett (vö. Jn 8,46). Megváltó szeretetében viszont, amely állandóan egyesítette az Atyával (vö. Jn 8,29), magára vállalt bennünket bűneink tévelygéseivel együtt Isten előtt egészen odáig, hogy nevünkben mondhatta a ke-resztfán: „Istenem, Istenem, miért hagytál el?" [Mk 15,34; Zsolt 22,1]. Isten annyira szoli-dáris volt velünk, bűnösökkel, hogy „saját Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért áldoza-tul adta." [Róm 8,32], hogy „Fia halála által kibéküljünk vele." [Róm 5,10].

Isten kezdeményezése az egyetemes megváltó szeretetben

Isten saját fiát adta bűneinkért és ezáltal kinyilvánította, hogy a velünk kapcsolatos terve a jóakarató szeretet terve, amely megelőz bármilyen érdemet részünkről: „A szeretetnek nem az a lényege, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy Ő szeret minket és elküldte Fiát bűnein-kért engesztelésül." [Jn 4,10]. „Isten azonban azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk." [Róm 5,8].

Ez a szeretet nem zár ki senkit, erre Jézus az elveszett bárányról szóló példabeszéde végén figyelmeztetett: „éppen így Mennyei Atyátok sem akarja, hogy csak egy is elveszen a ki-csik közül" [Mt 18,14]. Állítja, hogy „odaadja életét váltságul sokakért [Mt 20,28]; ez utób-bi kifejezés nem korlátozó: az emberiség egészét a. Megváltó egyetlen személyével állítja szembe; aki feláldozza magát megmentésünkért (vö. Róm 5,18-19). Az apostolok nyomán (vö. 2Kor 5,15) az Egyház azt tanítja, hogy Krisztus kivétel nélkül minden emberért meg-halt: „Nincs, nem volt, és nem is lesz egyetlen ember sem, akiért Krisztus ne szenvedett volna" (Quiercy-i Zsinat 853-bon: DS 624).

III. Krisztus önmagát ajánlotta fel az Atyának bűneinkért Krisztus egész élete áldozat az Atyának

Isten Fia, aki „nem azért szállt alá a mennyből, hogy a maga akaratát teljesítse, hanem an-nak akaratát, aki küldte" [Jn 6,38], így nyilatkozik, amikor a világba lép: „...Nézd, me-gyek ... hogy teljesítsem akaratodat ... Eszerint az akarat szerint Jézus Krisztus testének fel-áldozása által egyszer s mindenkorra megszentelődünk" [Zsid 10,5-10]. Megváltói küldeté-sében a Fiú megtestesülése első pillanatától kezdve magáévá tette az isteni üdvösségtervet: „Az én eledelem az, hogy annak akaratát teljesítsem, aki küldött, s elvégezzem művét" [Jn 4,34]. Jézus áldozata „az egész világ bűneiért" [1Jn 2,2] az Atyával való szeretetközösség kifejezése: „Azért szeret az Atya, mert odaadom az életemet" [Jn 10,17]. De a világ így tud-ja meg, hogy szeretem az Atyát és végbeviszem, amivel az Atya megbízott" [Jn 14,31].

Jézus egész életét az a vágy hatja át, hogy azonosuljon az Atya megváltó szeretetének tervé-vel (vö. Lk 12,50; Mt 16,21-23), hiszen megtestesülésének értelme megváltói kínszenvedé-se: „Atyám, szabadíts meg ettől az órától! De hiszen éppen ezért az óráért jöttem" [Jn 19,11]. És még a kereszten is, mielőtt „beteljesedett" [Jn 19,30], így szólt: „Szomjazom"! [Jn 19,28].

„A Bárány, aki elveszi a világ bűnét"

Miután Keresztelő János elfogadta, hogy a bűnösök után Jézusnak is feladja a keresztséget

(vö. Lk 3,21); Mt 3,14-15), meglátta és megmutatta benne „az Isten Bárányát. Ő veszi el a világ bűneit” [Jn 1,29]. Így juttatta kifejezésre, hogy Jézus egyszerre a szenvedő szolga, aki nyugodtan hagyta magát a vágóhídra vinni (Iz 53,7; vö. Jer 11,19), és sokak vétkei hordozta (vö. Iz 53,129) a húsvéti bárány , amely Izrael megváltásának szimbóluma az első Húsvét alkalmával [Kiv 12,3-14]. Krisztus egész életének küldetését fejezi ki az, hogy „szolgáljon és életét adja váltságul sokakért” [Mk 10,45].

Jézus szabadon teszi magáévá az Atya megváltó szeretetét

Jézus emberi mivoltának legmélyén vállalta az Atya emberek iránti szeretetét és „szerette övéit ... mindvégig” [Jn 13,1 mert „senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért” [Jn 15,13]. Ugyanígy embersége szenvedésében halálában isteni szeretetének szabad és tökéletes eszközévé vált, amely az emberek üdvösségére irányul (vö. Zsid 2,10.1 18; 4,15; 5,7-9). Valójában szabadon vállalta kínszenvedését és halálát az Atya és mindazok iránti szeretetből, akiket Atya meg akar váltani: „életemet nem veszi el tőlem senki, magam adom oda” [Jn 10,18]. Innen ered Isten Fián; feltétlen szeretete, amikor ő maga tartotta halál felé (vö. Jn 18,4-6; Mt 26,53).

Az utolsó vacsorán Jézus elővételezte életének szabad feláldozását

Jézus rendkívüli módon juttatta kifejezésre önmaga szabad feláldozását azon a vacsorán, amelyet a tizenkét apostol költött el (vö. Mt 26,20) „elárulásának éjszakáján” [1Kor 11,23]. A kínszenvedése előtt estén, tehát még szabadon, ezt apostolokkal elfogyasztott utolsó vacsorát az Atyának nyújtott önkéntes ajándéka emlékünnepevé tette (vö. 1Kor 5,7), emberek megváltására: „Ez az én testem, mely értetek *adatik*” [Lk 22,19]; „ez az én vérem, a szövetség, amely sokakért *kionttatik* a bűnök bocsánatára” [Mt 26,28].

Az Eucharisztia, amelyet ekkor alapított, áldozatának „emlékműve” [1Kor 11,25]. Jézus az apostolok kérését is belevonta saját áldozatába, hogy ez az áldozat örökre fennmaradjon (vö. Lk 22,19). Ezzel Jézus apostolait az Újszövetség papjai teszi: „Értük szentelem magam, hogy ők is szentek legyenek az igazságban” [Jn 17,19] (Trienti Zsinat: DS 1752; 1764).

Halálküzdelem a Getszemáni kertben

Az Újszövetség kelyhét, amelyet Jézus önmaga felajánlásával az utolsó vacsorán elővételezett (vö. Lk 22,20), Getszemáni kertben bekövetkezett agóniájában fogadta el az Atya kezéből (vö. Mt 26, 42), mert „engedelmeskedi mindhalálig” (Fil 2,8; vö. Zsid 5,7-8]. Jézus így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely...” [Mt 26,3 Ily módon fejezte ki azt a borzalmat, amelyet a halál emberi természete számára jelentett. Ez csakúgy, mint a mi halálunk valójában az örök életet készítette elő, sőt, a mi halálunkból eredően Jézusé teljesen mentes volt a bűntől (vö. Zsid 4,1: ami a halálba visz (vö. Róm 5,12), de mindenek előtt „az élet szerzője” [ApCsel 3,15], az „Élet” (Jel 1,17; vö. Jn 1. 5,26). Isteni Személyével vállalta magára, emberi akaratával elfogadta, hogy legyen meg az Atya akarata (vö. Mt 26,4: és így halálát megváltó tettként fogadta el, „vétkeinket a saját testében fölvitte a (kereszt) fára” [1Pt 2,24].

Krisztus halála az egyetlen és végső áldozat

Krisztus halála egyszerre *húsvéti áldozat*, amelyben „a világ vétkei hordozó Bárány” (Jn 1,19; vö. 1Kor 5,7; Jn 8,34-3 beteljesítette az emberek végleges megváltását (vö. 1Pt 1,19),

és az Újszövetség áldozata (vö. 1Kor 11,25), amely helyreállította a közösséget Istennel (vö. Kiv 24,8), kibékítve Őt. „Ez az én vérem, amelyet sokakért kiontanak a bűn bocsánatára” (Mt 26,28; vö. Lev 16,15-16). - Krisztus áldozata egyedülálló, amely minden áldozatot beteljesít és felülmúl (vö. Zsid 10,10). Elsősorban magán Istennek, az Atyának az ajándéka: az Atya saját Fiát adta nekünk, hogy kibékítsen önmagával (vö. 1Jn 4,10). Ugyanakt Isten emberré tett Fiának áldozati adománya, aki szabadon és szeretetből (vö. Jn 15,13) felajánlotta életét (vö. Jn 10,17-Atyjának a Szentlélek által (vö. Zsid 9,14), hogy jóvá tegye engedetlenségünket.

Jézus saját engedelmességét állítja a mi engedetlenségünk helyébe

„Ahogy egy embernek engedetlensége miatt mindnyájan bűnössé váltak, egynek engedelmességéért meg is igazult. [Róm 5,19]. Mindhalálig tartó engedelmességével Jézus beteljesítette a szenvedő szolga feladatát, aki „odaadta él~ engesztelő áldozatul”, „noha sokak vétkeiket hordozta”, „megigazultakká tesz ... mivel gonoszságait magára vállalta” 53,10-12). Jézus elégtételt adott vétkeinkért, és vezekelt az Atyánál bűneinkért (vö. Trienti Zsinat DS 1529).

Jézus a kereszten beteljesítette áldozatát

Ez a „mindvégig szerette övét” [Jn 13,1] az, ami Krisztus áldozatának a megváltás és a jóvátétel, az engesztelés elégtétel értékét adja. Élete feláldozásakor mindnyájunkat ismert és szeretett (vö. Gal 2,20; Ef 5,2). „Mert Krisztus szeretete ösztönöz minket, hiszen arra a meggyőződésre jutottunk, hogy ha egy mindenkiért meghalt, akkor mind meghalt” [2Kor 5,14]. Egyetlen, még a legszentebb ember sem volt képes arra, hogy minden ember bűnét magára vállalja és önmagát áldozatul ajánlja mindenkiért. Krisztusban a Fiú isteni személyének jelenléte, mely minden embert felülmúl és magába is foglal, és amely az egész emberiség fejévé teszi, tette lehetővé *a mindenkiért* hozott megváltói áldozatot. Szenvedésével a keresztfán kiérdemelte a megigazulást - hirdeti a Trienti Zsinat (DS 1529), hangsúlyozván Krisztus áldozatának egyedülálló jellegét, mint az örök üdvösség elvét. És az Egyház tiszteli a keresztet, amikor így énekel: Üdvözlégy kereszt, egyetlen remény! (Vexilla Regis).

Részesedésünk Krisztus áldozatában

A kereszt Krisztus egyetlen áldozata, aki „egyedül közvetítő Isten és az ember között” [1Tim 2,5]. De mivel megtestesült isteni Személyében „valamiképpen minden emberrel egyesült” (GS 22,25), mindenkinek módot ad arra - Isten 1 miképpen -, hogy húsvéti titkában részesedjék (GS 22,55). Felhívja minden tanítványát: „vegye vállára kereszti köveszen” [Mt 16,24], „mert Krisztus is értünk szenvedett, példát adva nektek, hogy kövessék nyomdokait” [1Pt Valójában azokat is be akarja vonni megváltó áldozatába, akik annak első jutalmazottai (vö. Mk 10,39; Jn 21,18-1~ 1,24). Ez különösen is beteljesedett Anyja esetében, aki bárki másnál közvetlenebbül kapcsolódott bele megváltó szenvedése misztériumába (vö. Lk 2,35).

Amikor megvalljuk hitünket, a „Hiszek” vagy „Hiszünk” szóval kezdjük. Mielőtt bemutatnánk az Egyház hitét – amint azt a Hiszekegyben megvalljuk, a liturgiában ünnepeljük, a parancsok megtartásában és az imádságban megéljük –, fölteesszük magunknak a kérdést: mit jelent „hinni”. A hit az ember válasza Istennek, aki kinyilatkoztatja és neki ajándékozza önmagát, és nagyon bőséges világosságot ad az élete végső értelmét kereső embernek.

(Katolikus Egyház Katekizmusa 26.)

G y e r m e k o l d a l

Találkoztam Istennel...

Volt egyszer egy kisfiú, aki feltétlenül találkozni akart az Istennel. Tisztában volt azzal, hogy az Istenhez vezető út nagyon hosszú, ezért az összes fellelhető dobozos kólát és csokoládét bepakolta hátizsákjába, elindult. Addig futott, amíg egy parkhoz nem ért, ahol megpillantott egy öreg nénit.

A néni egy padon ült, és a galambokat nézte, akik táplálék után kutattak a földön. A kisfiú leült a néni mellé a padra. Kinyitotta a hátizsákját, és már éppen ki akart venni egy dobozos kólát, amikor arra gondolt, hogy a néni biztosan nagyon éhes lehet. Ekkor fogott egy csokoládét, és odaadta a néninek.

A néni hálásan elfogadta az édességet, és a fiúra mosolygott - csodálatos volt a mosolya.

A kisfiú még egyszer látni akarta a mosolyt, ezért kólával is megkínálta a nénit, aki újra rámosolygott, talán még sugárzóbban, mint előtte. A kisfiú majdnem kiugrott a bőréből. Egész délután a parkban maradtak, de egy szót sem szóltak egymáshoz.

Amikor besötétedett, a kisfiú elálmosodott, és úgy döntött, hazamegy. Már ment néhány lépést, amikor megállt, és visszafordult. Visszasétált a nénihez, és átölelte. A néni legszebb mosolyával ajándékozta meg.

Amikor a fiú hazatért, édesanyja különös mosolyt látott az arcán és megkérdezte: "Mi jó történt ma veled, hogy ilyen boldog vagy?"

A kisfiú így válaszolt: "Istennel ebédeltem, akinek csodálatos a mosolya."

Amikor az idős néni hazaért, fia már az ajtóban várt rá. Megkérdezte, miért mosolyog, a néni így válaszolt:

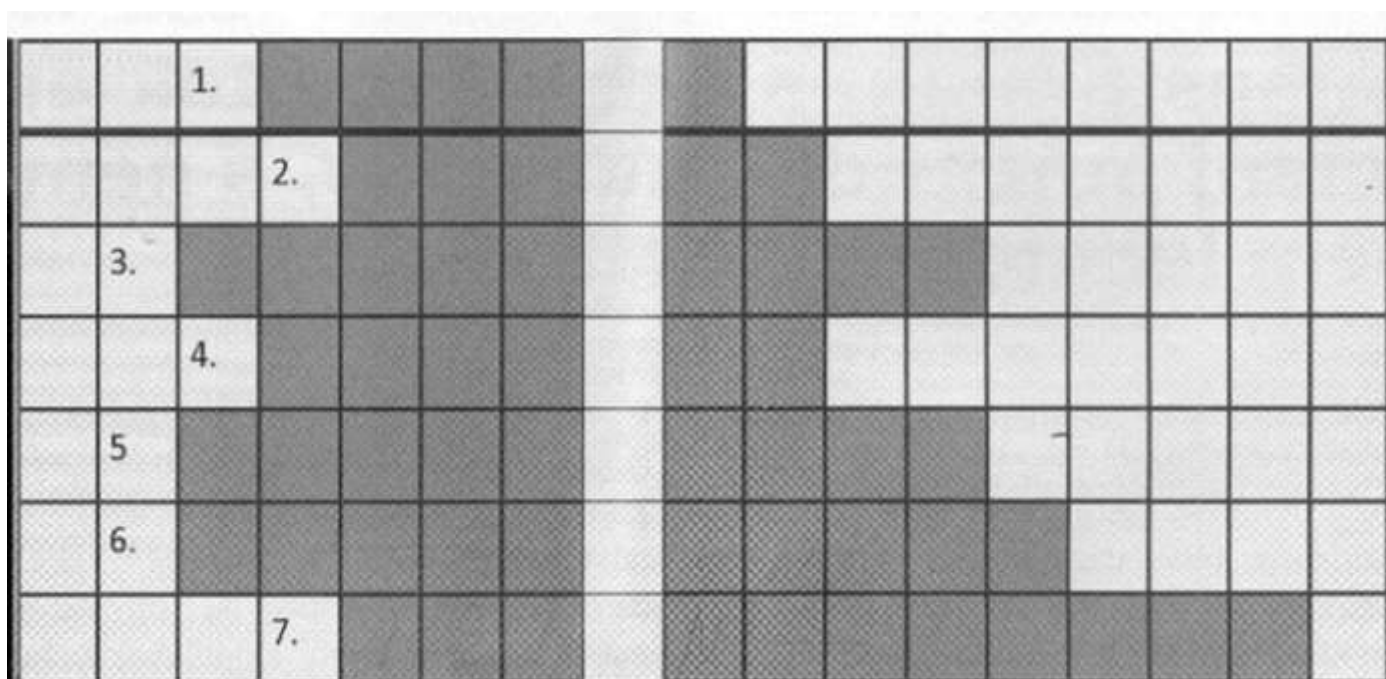
"Istennel ebédeltem, aki sokkal fiatalabb, mint amilyennek gondoltam."

Mielőtt elítélsz, vedd fel a cipőmet és járd végig az utamat. Járd végig a múltamat, érezd a könnyeimet, éld át a fájdalmaimat, az örömeimet. Tedd meg a lépéseket, amelyeket én megtettem és botladozz meg minden kövön, amelyen én megbotlottam. S mindegyik botlás után állj fel és menj tovább, úgy ahogy én tettem. Csakis ezután ítékezhetsz rólam, felettem. Akkor mondhatod, hogy ismersz!

Fejtsd meg a találós kérdéseket és megkapod a megfejtést!

1. Teremtény, de nem a földön él. Küldött, aki igazat beszél.
2. Ház, melynek alapja Krisztus békessége. Építőkövei maga Isten népe.
3. Füled be ne zárd előtte, szívedet is nyisd ki, így értheted meg igazán, s terem százszor annyi.
4. Melyik tor szólítja nevén a juhait?
5. Nem tévében, nem újságban, szívtől szívig terjedt, mégis sokan hittek benne, s hódoltak Istennek.
6. Tanultak, de nem padban, bár hajópadon ültek, és amikor veszedelmes viharba kerültek, elfelejtették a leckét, s majdnem elmerültek.
7. Jézus szerint itt van köztünk, mégis láthatatlan, határán útlevél nélkül léphetünk át nyomban.

Kedves gyerekek!

A rejtvény megfejtését március 28-ig, Nagycsütörtökig adjátok le a szekrestyékben, névvel ellátva!

Az ajándéksorsolást március 31-én Húsvétvasárnap a 8 és a 11 órai szentmisék után tartjuk.

Hányas vagy???

Honnan tudod, hogy 2013-ban még ÉLSZ ????? - Hát innen !!!!!

1. Véletlenül a micro-n ütöd be a PIN-kódodat.
- 2 Több éve nem játszottál rendes papírkártyával.
3. Nyolc különböző telefonszámod van egy négytagú családhoz.
4. E-mailt küldesz a melletted ülő embernek.
5. Azt mondd, azért nem tartod a kapcsolatot a régi ismerősökkel, mert nincs meg az email címük.
5. Négy éve ugyanannál az íróasztalnál ülsz, de közben három különböző cégnél dolgoztál.
7. A főnököd nem tudná elvégezni a te munkádat.
8. Felhívod a családot, hogy megtudd otthon vannak-e, miközben hajtasz be a garázsba.
10. Minden tévéreklám végén szerepel egy internetcím.
11. Ha elmész otthonról a mobiltelefonod nélkül (amit életed első 10, 20 ,30,40 évében nem is ismertél), pánikba esel és máris rohansz vissza érte.
12. Reggel az első, hogy bekapcsolod a számítógépet, még mielőtt kimész egy kávéra a konyhába.
13. Mosolyogsz és bólogatsz, miközben ezt olvasod!!!!
14. Még rosszabb: pontosan tudod, kinek fogod ezt felolvasni.
15. Túl elfoglalt vagy, hogy észre vedd, hogy nincs 9-es ezen a listán.
16. Tényleg megnézted, hogy nincs 9-es a listán.
17. Gondolom az sem tűnt fel, hogy két 5-ös van a listán.
18. Ezt is megnézted, újra.....
19.és most nevetsz magadon!!!!
20. Gondold végig, hogy miért!?

És most azokról, akik '80 előtt születtek....

Akik 1980 előtt születtek, azok valódi hősök, olyasféle igazi hollywoodi mindent túlélő fenyőgyerekek. De tényleg! Gondolj csak bele, akik 1980 előtt születtek, azaz MI, kész csoda, hogy életben maradtunk! Nekünk még nem volt gyerekülésünk az autóban, sőt még biztonsági öv se nagyon, sokunknak még autó se nagyon. Viszont ma már biztos tudjuk, hogy a gyerekágyak festékében akadt bőven ólom. A gyógyszeres és vegyszeres üvegek könnyedén nyithatóak voltak, nem volt semmi fufangos védelemmel ellátva, de még a fiókok és ajtók sem voltak felszerelve biztonsági nyitóval, és mikor bicajozni mentünk, nemhogy könyökvédőnk és sisakunk nem volt, de még rendes biciklink sem. Azért az nem volt semmi. Mi még csapból ittuk a vizet, és azt se tudtuk, mit jelent pontosan az ásványvíz.

Én speciel sokáig kevertem a szóda vízzel. Azt hittem az ugyanaz. Szúr-szúr. Semmi különbség a kettő között, miért pazaroljak hát rá külön szót. Mi nem nagyon unatkoztunk, ha tehattuk kimentünk játszani. *Igen, ki.* Egész nap kint voltunk, a szüleink, pedig csak sejtették, hogy élünk és megvagyunk, hiszen még Matáv telefon se nagyon volt, nemhogy mobil. Pláne nekünk!

Nyáron a derékig érő fűben és közeli kiserdőkben játszottunk, mégsem lettünk kiütésesek és nem tört ránk allergiás roham. Nem tudtuk mi az a pollen, és a parlagfűről azt hittük, hogy a sárkányfű egyenes ági rokona. Ha elestünk, megsérültünk, eltört valamelyik végtagunk, vagy csak szimplán betört a fejünk, senkit nem pereltek be ezért. Egyszerűen mi voltunk a hibásak. Sőt! Ha a valami miatt összeverekedtünk, az is rendben volt.

Ez így működött, és a szüleink nem nagyon szóltak bele ebbe sem. (Kisfiam, bemegyek az iskolába, az nem lehet, hogy téged mindenki Rambónak csúfol! Hagyd csak anya, ez az én háborúm!) Étkezési szokásaink Schobert Norbi mércéjével mérve nap-mint nap tartalmazták a halálos dózis többszörösét, de még egy McDonalds-on edződött átlagos, elhízott amerikai kisgyerek is helyből nyomna egy hátra szaltót attól, amit mi leküldtünk kaja címszóval.

Gondoljunk a zsíros kenyérre, a kolbászra, a disznósajtra (ki tudja mit tettek bele), az iskolai menzára (ki tudja mit NEM tettek bele) és mégis itt vagyunk. A kakaóban nem volt A, B, C, D és E vitamin, viszont "Bedeko"-nak hívták és már ez is elég volt a boldogságunkhoz. Szobi szörpöt ittunk, ami hírből sem ismerte az édesítőszert, viszont tömény cukorból készült. A limonádét még magunknak kevertük és mosatlanul ettük a fáról a gyakran éretlen gyümölcsöt. Volt néhány barát, aki már ismert olyat, akinek videó lejátszója volt, vagy esetleg spectuma (az egyfajta számítógép volt), de szó sem volt Playstationról, Nintendóról, X-Boxról, Videó játékról, 64 tévécsatornáról, műholdról és kábeltévéről, filmekről, DVD-ről, Surround Soundról, Internetről, Fitness-Club kártyáról vagy mobiltelefonról. Viszont voltak barátaink! Olyanok, akikkel találkoztunk kint az utcán, a focipályán vagy a pingpong asztaloknál, vagy ha mégse, akkor egyszerűen becsengettünk hozzájuk és beengedtek. Nem kellett megkérdezni a szülőket. Sem a miénket, sem az övéket! Nem vittek és nem hoztak a szülők autóval. Mégis itt vagyunk. Nyakunkban lógott a lakáskulcs, mikor játszani mentünk, és nem ritkán fadarabokkal, botokkal harcoltunk, labdával dobáltuk egymást, mégis itt vagyunk. Nem ütöttük ki egymás szemét, a többi seb pedig begyógyult. Focizni is csak az állhatott be, aki tudott. Akkor még volt egy íratlan szabály, amit ma nehezen értünk már meg mi is: azt csináld, amihez értesz. Aki pedig nem értett a focihoz, odébb állhatott, és más játékot, más játszótársakat kereshetett magának. A szerelmet nem brazil sorozatokból tanultuk, csak egyszerűen megéltük. Boldogan szaladtunk végig az utcán az első csók után úgy, mintha már sohasem akarnánk megállni.

Ha egy tanár nyakon vágott, nem ütöttük vissza, nem pereltük be, és nem sírtunk otthon a szülőknek. Sőt! Ha lehetett, el se mondtuk. Ismertük a törvényt, és ha vétkeztünk, szüleink nem álltak mellénk. Megtanítottak úgy élni, hogy tudjuk, mit jelent a kötelesség, a bűntudat, a jóérzés, a felelősség. Ismertük ezeknek a szavaknak a mélységét. Ezek voltunk MI. Boldog hősei egy letűnt korának, amelyen a mostani fiatalok értetlenül mosolyognak.

Mi, "öregek" tartsunk ki, nagyon jó egészséget kívánok Nektek még úgy 50-70 évig !!!!!

A GYERMEK A CSALÁD TŰNETHORDOZÓJA?

Az egyenlősdí

Demokratikus nevelési módszerekkel nevelt, gyakran értelmiségi szülőpárok családjában alakulhat ki. A szülők számára fontos az autonómia, az önálló gondolkodás, véleményalkotás és az önmegvalósítás. Próbálják tisztelni és elfogadni mások véleményét, de ezek mellett kiállnak saját értékrendjük mellett. A családi, nevelési feladatok ellátásában mindketten egyformán kiveszik a részüket, de saját elveik, nevelési módszereik szerint.

A két fél közti kommunikációs űr, következetlenséget okozhat a gyermeknevelésben. Bár csemetéiktől is független, önálló gondolkodást, határozott értékorientációt várnak, ezt kevésbé képesek következetesen képviselni. Ezen gyerekeknél alkalmazkodási nehézségek, öntörvényű viselkedés alakulhat ki, mellyel határozottságukat, függetlenségüket próbálják bizonyítani - szüleik és önmaguk számára -, miközben nem tudják, mihez kellene alkalmazkodniuk. Serdülőkorban a családon kívül keresnek „útmutatást” értékválságuk megoldásához.

Egymást túlűvöltve - a veszekedők

A szülők nem láttak megfelelő probléma-megoldási módot családjaikban, így megküzdési stratégiáik gyengék. Problémáikért, lehetetlennek ítélt helyzetükért közvetlen környezetükben keresik a bűnbakot. A családtagok közti együttműködés megszűnt, a kommunikáció az egymásra mutogatásra korlátozódik. A felek nem hallgatják meg egymást, csak saját igazukat bizonygatják, mely felerősíti a konfliktust. A gyerekek a perifériára szorulnak. Miközben a szülők egymást „gyilkolják”, a gyerekekkel senki sem foglalkozik. Családi biztonságérzetük megrendül, félnek a család szétesésétől, a szeretett személyek elvesztésétől, a magukra maradáستól.

Szüleik veszekedéséért gyakran önmagukat hibáztatják, ezért igyekeznek maximálisan megfelelni. Más esetekben magukra vállalják a „villámhárító” szerepét, mely felettébb megterhelő lehet. Egyesek csalódnak szüleikben, és túlzott önállóságra törekednek. A szorongóbb gyerekeknél kisebb korban gyakoribbak a leválási nehézségek, majd iskolás korban a pszichoszomatikus tünetek és az iskolai teljesítményzavarok. Serdülő korban a korai leválás, a családból való kimenekülés a jellemző.

Az elszigeteltek

A szülők gyakran itt is saját családjaikból hozott mintáiknak megfelelően működnek. Mindkét szülő magára vállal bizonyos feladatokat, míg másokat teljes mértékben a

párjára ruház. Gyakran a nőkre marad a gyereknevelés és a háztartás, míg a férfiaké a pénzkereset. A család hasítottnak működik, a férfiek munkájuk miatt feladják apaszerepeiket, s mintegy kiszorulnak a családból. Gyermekük észrevétlen nőnek fel mellettük. A nők gyakran lemondanak egzisztenciális szükségleteikről, életük a családjukra szűkül.

A felek társas magányban élnek, és a gyerekek ingáznak a két szülő között. A munkába menekülő férfiak mellett a nők depresszívek, bizonytalanok. A család nem képes érzelmi melegséget és biztonságot nyújtani. A gyerekek közt gyakoriak lehetnek a magatartászavarok, míg a tanulás terén a figyelemzavar, a motivátlanság és a közömbösség érvényesül.

A gyermek bálvány

Könnyen kialakul azokban a családokban, ahol sokat vártak a gyermekáldásra, ahol a gyerek egyke, vagy gyakran betegeskedik. A szülők ilyenkor túlféltik, túlkényeztetik, gyakran mintegy „üvegbúra” alatt nevelik gyermekeiket. A határozatlan szülők félnek a gyerek fegyelmezésétől, félnek, hogy ettől rossz szülőkké válnak, vagy sajnálják a sokat szenvedett gyermeket. Esetenként többet látnak egyke porontyaikban, mint amik valójában. A szorongóbb gyerekek önállótlannak, félénkekké válnak. Nehezen válnak le, a gyermek-közösségbe nehezen illeszkednek be. A kifelé fordulógyerekek szintén bizonytalanokká válnak és keresik a határokat, melyet szüleik nem jelöltek ki számukra. Esetenként mintegy a szülő „fejére nőnek”.

Nehezen fegyelmezhetőek, mind otthon, mind a gyerekközösségben. Nehezen vállalnak felelősséget, mivel szüleik mindig kihúzzák őket a bajból, a súlyos következmények pedig elmaradnak. Később nehezen állják meg helyüket. Probléma-megoldási stratégiáik fejletlenek maradnak, életvezetési nehézségek, döntésképtelenség jellemzi őket. Az élet megpróbáltatásaival szemben - védekező mechanizmusaik éretlensége miatt - védtelenebbekké válnak.

A marionett mester

Olyan családoknál alakulhat ki a legkönnyebben, ahol a férj/feleség egyke, vagy legutolsó gyermek a családban. Ezen egyének nehezen válnak le saját szüleikről, vagy éppen szüleik nem engedik leválni őket. Sajnos a gazdasági okok miatt létrejött több generációs nagycsaládoknál is gyakori, ahol az anyagi segítségért cserébe, valamelyik nagyszülő jogot formál a család életébe való beleavatkozásra.

Ilyenkor a családon belül rejtett koalíciók alakulhatnak ki, ahol a szülőpár dominanciája helyett, valamelyik szülő és nagyszülő irányítja a család működését. Ez mindenképpen negatívan befolyásolja a házastársi kapcsolatot, és a gyereknevelésben is bizonytalanságot okoz. A gyerekek érzik a nagyszülők dominanciáját, ezért kevésbé tisztelik szüleiket, akik szintén gyerekszerepben maradtak. Esetenként a nagyszülő az unokák szeretetéért is rivalizál, mintegy bizonyítva, hogy mennyire jobban ért a gyerekneveléshez, mint a fiatalok. Engedékenységgükkel, kényeztetésükkel azonban elvesznek a határozott elvárások, keretek, szabályok, melyekhez a gyermekek viselked-

désüket igazíthatnák. Az ilyen gyerekek gyakran láznak szüleik ellen, az oktatási intézményekben viselkedési, beilleszkedési nehézségek jellemzik őket.

Ezen patológiás családszerkezetek könnyen vezethetnek váláshoz, mely a család újra-szerveződéséhez vezet, de nem feltétlenül az ideális családszerkezet kialakulásához.

A csonka család

Egyre gyakoribbá váló családszerkezet, mely a válásokat követően, vagy valamelyik szülő elhalálozását követően alakul ki. A szereplők már az ide vezető lépések során traumatizálódtak. A család további működését jelentős mértékben meghatározza ezeknek a traumáknak a feldolgozása, az elveszített családtagok elengedése, elgyászolása, a család újra strukturálódása. A szülők és gyerekek gyakran résztvevői lesznek a válást követő „játszmáknak”, melyek akár évekig elhúzódhatnak, tovább mérgezve a családtagok életét. A játszmák leginkább a láthatások, a gyereknevelési következtetések, esetleg az anyagiak mentén zajlanak. A felnőttek sokszor gyerekeikre pakolják problémáikat, az egyik gyermeket tudattalanul az elveszített családtag pozíciójába helyezve, felnőttként kezelik. Az új családstruktúrában a gyerekeket egyedül nevelő fél leterhelte, cipekedővé válik, ezért esetenként maga a gyermek próbál a szülő „megmentésére” sietni. Ezen szülők érzelmi szükségleteik kielégítését is gyermekeiktől várják, mely nehezíti a felnőtté váló gyermekek leválását.

A férfi és női szerepeket egyaránt ellátni próbáló szülő nem képes megfelelő nemi szerepmintát közvetíteni gyermekeinek, mely tovább nehezíti személyiségfejlődésüket. Az ilyen családban élő gyerekek biztonságérzete alapvetően megrendült. Ezen gyerekeknél gyakoriak a hangulatzavarok, a szorongásos tünetek, a pszichoszomatikus tünetek és az alvászavarok.

Joggal kérdezheti az olvasó, hogy akkor valójában milyen is az ideális család?!

A jól működő család a szülők együttműködésén alapul, ahol mindkét fél vállalja családi szerepeit és aktívan gyakorolja is azokat. A szülők között megfelelő a kommunikáció és a munkamegosztás. A gyerekek számára világos és határozott elvárásokat támasztanak, megfelelő, hiteles mintát nyújtva, melyben az apáé a vezető, a családfői szerep. A nevelési eszközöket és módszereket következetes módon alkalmazzák. Megtalálják a kényes egyensúlyt a dolgozós hétköznapi és az örömteli családi együttlétek között. A családi összecsúszásokat követően képesek túllépni sérelmeiken, közösen keresve a megoldást problémáikra. Gyermekeik így biztonságban érezhetik magukat, megtanulhatják, hogy a konfliktusok konstruktív együttműködést, aktív problémamegoldást is eredményezhetnek.

(Vecsei Tünde)

(Felhasznált szakirodalom: Pálhegyi Ferenc (1996): Családmodellek, Pedagógiai kalauz, - Györfi Éva (2008): Változó családmodellek és családi szerepek, Család, Gyermek, Ifjúság Egyesület 2008/1. szám)

A plébániánkról jelentjük ...

A személyi jövedelemadó 1 %-ának felajánlása

Kérjük, hogy az adóbevallásnál gondoljanak arra, hogy személyi jövedelemadó, egyháznak ajánlható 1%-át felajánlják egyházunknak, még akkor is, ha csekély összegről rendelkeznek, mert nemcsak az összeg, hanem a felajánlók száma is számít. Az alapítványok részére adható második 1%, felajánlható egyházközségünk javára is. Ennek megnevezése:

„KEREPESI KATOLIKUS KÖZÖSSÉGÉRT ALAPÍTVÁNY”

ADÓSZÁMA: 1 8 7 1 7 7 1 8 –1–13

„Énekeljete az Urnak, zengjete nevének dicséretet...” (Zsolt 68,5)

Énekkar alakul

Templomi énekkar alakul Kerepesen. Várunk mindenkit, aki szeretne tagja lenni egy közösségnek, amely énekhangjával teszi gazdagabbá egyházközségünk zenei életét. Ez egy jó lehetőség arra, hogy aktívan bekapcsolódjunk a szentmisébe, a liturgikus szolgálatba. Ne féljen senki attól, hogy korábban nem vett részt énekkarban, senki sem profin kezdi. Isten előtt nem a művészi előadásmód, hanem az őszinte lelkület számít. Egy lelkes énekkar jó példát mutat a híveknek, függetlenül a zenei profizmusától.

Az énekkar feladata a liturgikus zene vezetése a szentmiséken kezdetben havi rendszerességgel. A hagyományos Hozsanna énekek mellett bevezetésre kerülnének az Éneklő Egyház c. népénektár énekei is. Bátorítok mindenkit, hogy vegyen részt ebben az új kezdeményezésben.

Érdeklődni lehet: Herczeg Bálint 06/30/260-5523
herczeg.balint92@gmail.com

A 24 órás szentségimádási napok 2013-ban

Január 26. - Február 23. - Március 23. - Április 20. - Május 18.

Június 15. - Július 13. - Augusztus 10. - Szeptember 7.

Október 5. - November 2. és 30. - December 28.

Nagymama üzenetrögzítője

Itt a nagymama üzenetrögzítője beszél: - Jó napot kívánok, jelenleg nem vagyok elérhető Kérem, közöljék üzenetüket a szokásos sípszó után: . . .

. . . .Beeeeeeppp!.

- Ha egyike a gyerekeimnek lennél, akkor nyomd meg az 1-es vagy a 2-es gombot (attól függően, hogy melyik gyerekem vagy) és használd fel a következő lehetőségeket:

- Ha napközben nálam akarod hagyni a gyerekeid, nyomd meg a 3-ast.

- Ha mosni és vasalni való ruhád lenne, nyomd meg a 4-est.

- Ha éjszakára akarod a gyerekeket nálam hagyni, nyomd meg a 5-öst.

- Ha az iskolába kell a gyerekek után menni, nyomd meg az 6-ost.

- Ha ennivalót kellene hazavinni hozzátok, nyomd meg a 7-est.

- Ha nálam akarsz enni, nyomd meg a 8-ast.

- Ha pénzre van szükséged, nyomd meg a 9-est.

- Ha meg akarsz hívni vacsorára, vagy a színházba, akkor egyszerűen csak beszélj, mert hallak.

Össznmzeti különvonattal a Csíksomlyói Búcsúra

Székel Gyors - Csíksomlyó Expressz program

*Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok,
kik terhet hordoztok ..." Mt 11,25*

Időpont: 2013. május 17 - 20.

Az ár egységesen 62 900.- Ft/fő, - 4 nap félpanzióval,
szállás magyar családoknál, utazás különvonattal.

A zarándokvonatok fővédnöke Bőjte Csaba OFM testvér, akivel
találkozhatunk majd Csíksomlyón és az ezeréves határnál.

Jelentkezni lehet: Frigyesy Ágnes újságírónál Telefon: 06-20/383-1417
e-mail: frigyesy@gmail.com

A feltámadt Krisztus békéjét, és örömteljes húsvéti ünnepet

kívánunk az egyházközség minden Családjának!

Frajna András plébános és a szerkesztő munkatársak

Szentmise szándékok április hónapban

1.	+Pannika	(8.00)
	+Kondász Ilona 2. évf. és +Családtagok	(19.00)
2.		
3.	A Rózsafüzér társulat 24.(Horváthné) csoportjának élő Tagjai	
4.	A Rózsafüzér társulat 24.(Horváthné) csoportjának +Tagjai	
5.	+Pecsenyiczki József, neje +Zsemmler Katalin és +Nagyszülők	
6.	+Nyárádi Bertalan, +Neje, +Fiuk és +Szüleik	
7.	Hálából 35. házassági évfordulón	(8.00)
	+Mihály 9.évf. és élő Hozzártart. / +Brédl Félix 4.évf. +Szüleik, +Testvérei	(11.00)
	+Horváth György, +Szüleik és összes +Hozzártartozó	(19.00)
8.	+Zoltán és élő Hozzártartozók	
9.		
10.	A Rózsafüzér társulat 7.(Toldiné) csoportjának élő Tagjai	
11.	A Rózsafüzér társulat 7.(Toldiné) csoportjának +Tagjai	
12.	A Szűzanya tiszteletére	
13.	+Pap István 1. évf.	
14.	+Gróf Mihályné Brancs Anna, +Férje és összes +Hozzártartozó	(8.00)
	+Varga Béla, összes +Hozzártartozói, +Mikó István és +Szülők	(11.00)
	+Kovács Zoltán, élő Ilonka és fiai Zoltán és Ernő	(19.00)
15.		
16.	+Tanács Mihály +neje Cseperti Mária és gyermekeik +Mária és +László	
17.	+Kiss István, +neje Fazekas Terézia és +Nagyszülők	
18.		
19.	A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
20.	Hálából	
21.	A Széles család +tagjai	(8.00)
		(11.00)
	Születésnapon, a Szűzanya oltalmát kérve	(19.00)
22.-26.		
27.	+Mihály Csaba, +Pál Imre, +Pál Imréné, +Mihály József és +Tókos Teréz	
28.	Az egyházközség áprilisban +Hívei	(8.00)
		(11.00)
	Hálából a Szűzanya tiszteletére	(19.00)
29.	+Varga József, a Varga és a Turai +szülők és összes +Hozzártartozó	
30.	+Turai József, +neje Teréz, +Varga János, +neje Julianna, +szülők és összes +Hozzártartozó	

Húsvéti töki pompos

Hozzávalók: 6 személynek:

A tésztához: 50 dkg finomliszt, 3 dkg élesztő, 2 evőkanál joghurt, 2 evőkanál kacsazsír vagy zsír, 2 db kisebb burgonya, 2 teáskanál só, 2 dl langyos víz, 1 kávéskanál kristálycukor.

A kenéshez: 3 dl tejföl, 3-4 gerezd fokhagyma

A feltéthez: 5 db tojás, 1 szál paraszt kolbász, 1 nagy szál póréhagyma, 15 dkg bacon, 50 dkg sonka, (4 db paradicsom, de elhagyható) és 25 dkg trappista sajt.

Elkészítés: A tojásokat és a burgonyát héjában megfőzzük. A burgonyát meghámozzuk, és még melegen áttörjük.

Az élesztőt a cukorral langyos vízben felfuttatjuk. Ha a burgonya langyosra hűlt, a többi hozzávalóval begyúrjuk a tésztát. Meleg helyen, letakarva 1 órát kelesztjük. - A sonkát vékonyan felszeleteljük. A bacont apró kockákra vágjuk. A póréhagymát, a kolbászt, (a paradicsomot) és a tojásokat vékony karikákra vágjuk. A fokhagymát átnyomjuk, vagy apróra vágjuk, és a tejfölbe keverjük.

A sajtot lereszeljük.

Egy nagyobb tepsit (gáztepsi) kizsírozunk, és belenyomkodjuk a tésztát. Megkenjük a fokhagymás tejföllel, rápakoljuk a feltéteket tetszőleges sorrendben /a sajt kivételével/. Meglocsoljuk a maradék tejföllel, megszórjuk a reszelt sajttal. Előmelegített sütőben 30-35 percig sütjük, amíg a sajt megpirul.

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap 1. vasárnapján reggel 8.00 órakor
görög katolikus szentmise,
- minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és
18.00**

Hétköznapi: **6.15**
Kivéve csütörtök: **18.00**

Húsvéthététől: 19.00

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**